

(PLECS)

D'HISTÒRIA LOCAL

132

Directors: Ramon Arnabat,
Josep Santesmases
Compaginació: Natàlia Bàscones
Disseny: Conceixanta
Tria de novetats: Pineda Vaquer
ISSN 1130-5150

Joaquim CAPDEVILA
CAPDEVILA

Tàrrrega 1898-1923: societat, política i imaginari

Barcelona: Publicacions de
l'Abadia de Montserrat, 2008.
Biblioteca Abat Oliba, 284,
900 p., 40 €

Joaquim Capdevila fa en aquest llibre un estudi ambiciós i molt reeixit de l'evolució ideològica, política i cultural de Tàrrrega, entre la crisi de 1898 i la proclamació de la dictadura de Primo de Rivera. Pel que fa a la metodologia, m'agradaria subratllar l'interès de la seva perspectiva en aplicar-hi enfocaments de l'antropologia i de la sociologia de la cultura i del coneixement. Destaca la precisió i el detall en l'organització temàtica de l'obra i en la informació que ens forneix. Les notes completen de manera eficaç el treball i, en conjunt, ens ofereixen un ingent volum de dades. Alhora, la informació pren sentit mitjançant interpretacions, sovint innovadores, incisives i suggerents, amb diferents nivells i àmbits de contextualització.

El llibre ens aporta l'estudi dels grups targarins que desembocaren en l'acció social i política –des de carlointegrates a obrers, passant per dinàstics, catalanistes i republicans– a partir de la conducta electoral, la història organitzativa, la cultura política i el personal que s'hi vincula. L'obra ens mostra la important estratificació social que va viure Tàrrrega el primer terç del segle XX, amb la conformació d'una important classe petitburguesa de comerciants i industrials i d'una nodrida base de pagesos-obrers. Això, tanmateix, no fou suficient per superar el caciquisme dinàstic, el qual, tot i un breu parèntesi d'hegemonia catalanista, controlà la ciutat fins al final del règim parlamentari. No fou fins a la dècada dels vint que el catalanisme burgès va assolir l'hegemonia en l'esfera cultural, tot anticipant la dominància que exerciria aquest catalanisme, políticament, durant la II República. Aquest llibre, en definitiva, marca una nova fita en la història targarina, i pot servir de model –amb altres, com els de Gemma Rubí o X. Tornafoch sobre Manresa i Vic– en l'estudi de la història política local de la Restauració.

MANUEL LLADONOSA I VALL-LLEBRERA

Universitat Lleida